

یادداشت

کمپ شفق و جرای تکرار وقایع تلخ

امیر مغنی‌بابشی • مددکار اجتماعی

● حدود سه ماه قبل از پایان سال ۱۳۹۴ بود که پس از جلسات مکرر بین ستاد مبارزه با مواد مخدر، استانداری تهران، شهرداری تهران و سایر ارگان‌ها، تصمیم گرفته شد رزآن معناد از محلات آسیب‌خیز شهر دستگیر و به مرکز اجباری شفق منتقل شوند. اکثر مسئولان مربوطه تصویر اتوبیایی را برای شهروندان تهرانی ترسیم می‌کردند که دیگر شاهد حضور رزان معناد در حاشیه پارک‌ها و کوچه و خیابان‌ها نخواهند بود. تقاضا برای واگذاری رسانه اوج گرفت اما پاسخ‌ها حاکی از آن بود که پرسوه توانمندسازی رزان معناد باید در آرامش طی شود. در نتیجه رزان معناد در آرمان‌شهر بودند و شهر هم در آرامش، همه از این وضعیت راضی، هم مردم و هم مسئولان. این وسط فقط اطلاعاتی از میزان رضایت رزان معناد محبوس در کمپ نبود. هر چند، گهگاهی مسئولان خبر از تلاش‌ها برای رسیدگی به وضعیت آنها می‌دادند. بالاخره تعدادی از رزان محبوس در کمپ شفق رهایی یافتند. آن‌طور که خودشان با روزنامه «شرق» مصاحبه کرده‌اند، واقعا رهایی یافته‌اند. آن‌هم از چه؟ از بزن و بکیر... از توهین و کنک و... البته مسئولان هم بی‌کار ننشستند و با انتشار تکنیسیه همه این مسائل را رد کردند و گفتند موارد مطرح‌شده در اخبار مربوط به «استناد اظهارات خاتم معناد متجاهری است که متأسفانه با اسم مستعار اتهاماتی را متوجه مرکز شفق کرده که به نظر می‌رسد این استناد از فردی که مجرم و مجدداً پس از درمان به چرخه اعتیاد روی آورده است، برای متن و بطن خبر مناسب نباشد و گتمان زحمات و تلاش‌های شایانه‌روزی مسئولان امر است. تکنیسیه استنادی تهران به روزنامه «شرق»، ۱۸ فروردین». درخصوص اتفاقات پیش‌آمده مواردی قابل‌ذکر است. اول اینکه اگر قرار بر آن بود که پس از گذشت چند ماه از محبوس‌کردن حدود ۴۰۰ زن معناد در کمپ شفق، آنها دوباره به پارک‌ها و خیابان بازگردند و مواد مصرف کنند و به آنها بگویند مجرم!—که چه ضرورتی برای اکتاف این همه هوشیاری بود؟ (براساس آمار ارائه‌شده توسط سخنگوی ستاد مبارزه با مواد مخدر روزانه بابت هر نفر ۱۴۰ هزار ریال به پیمانکار پرداخت شده است؛ یعنی کل بودجه نگهداری برای چهار ماه، بیش از شش میلیارد ریال بوده است). البته هزینه‌های قریب به ۲۰ میلیارد ریالی بازسازی کمپ شفق توسط شهرداری تهران را نیز باید به آن افزود). دوم، در دوده اخیر در دنیا محور برنامه‌های درمان اعتیاد به سمت «بیمار» سوق پیدا کرده است و درمان‌گران و فراهم‌کنندگان خدمات درمانی همه تلاش خود را می‌کنند تا رضایت بیمار را جلب کنند اما همان‌گونه که پیش‌تر اشاره شد، به نظر می‌رسد در کشور ما تنها کسی که رضایت وی اهمیت‌ناز دارد، «بیمار» است. احتمالاً به همین دلیل است که با انتشار مصاحبه‌ای از سوی بیمارمان، با زدن برچسب مجرم به آنها، آنها را بدون صلاحیت و رضایتشان را از اساس نفی می‌کنیم. شاید همین غلبه دیدگاه در بین مسئولان سبب شده است محلات بی‌نتیجه بماند. سوم، اگرچه معمولاً نهادهای اجرایی برای بالابردن نظارت و ارتقای کیفیت خدمات، اقدام به واگذاری خدمات به چند پیمانکار می‌کنند اما متأسفانه همه بخش‌های خدماتی درمان، مددکاری اجتماعی و رفاهی بیمارمان به یک پیمانکار واگذار شده است و در این رابطه مسئولان ذی‌ربط باید پاسخ‌گو باشند. بسیار مایه تعجب است که با وجود مددکار اجتماعی در مرکز، با بیمارمان برخورد‌های غیرانسانی صورت گرفته است و باید در صلاحیت مددکاران اجتماعی مرکز نیز تردید کرد. همچنین با وجود پیش‌بینی وجود دستگاه‌های دولتی متعدد ازجمله ستاد مبارزه با مواد مخدر، وزارت بهداشت، سازمان بهزیستی کشور، شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر استان و... در آیین‌نامه اجرایی مراکز درمان اجباری (ماده۱۶) انتظار می‌رود این مراکز حداقل از استانداردهای اولیه برخوردار باشند و فبوت پنج نفر از بیماران (بنا بر اظهارات سخنگوی تاد مبارزه با مواد مخدر) در این مرکز شُوک‌آور است. چهارم، با وجود اینکه سازمان‌های حرفه‌ای از جمله مؤسسه پزشکی و انجمن مددکاران اجتماعی آمریکا به دلیل نقض خودتصمیم‌گیری و رضایت بیمارمان، مخالف جدی درمان اجباری هستند ولی در اغلب کشورهای دنیا اگر از درمان اجباری استفاده می‌شود، برای محکومان مواد مخدر است که آنها در دادگاه صواد در جلوی قاضی به صورت داوطلبانه خواستار پی‌کردن فرایند درمانی شده‌اند نه اینکه دادستان یا قاضی به طور کلی یک حکم صادر کند و تعداد بیشماری از افراد را به درمان اجباری فرستاده شوند. به نظر می‌رسد این رویه نیز باید در کشور ما صورت گیرد. همچنین نظام‌های درمانی که از این نوع درمان استفاده می‌کنند، معمولاً خدمات اجتماعی مناسبی را برای پس از ترخیص بیمارمان آماده دارند؛ نه مانند کشور که ما تازه پس از چند روز از ترخیص بیمارمان از مراکز اجباری، مسئولان پیگیر خدمات پس از ترخیص می‌شوند. اخیراً نیز ششگسکشی‌هایی بین ستاد مبارزه با مواد مخدر و شهرداری تهران مبنی بر عدم تکمیل مراکز بهاران و تحویل بیمارمان پس از ترخیص از مراکز اجباری به وجود آمده است که با توجه به نبود تخصص‌گرایی در مدیریت این مراکز به نظر می‌رسد مراکز بهاران نیز کاربری چندان مناسبی نداشته باشد و تنها مسکن چندماهه‌ای برای لطیف فضای کالبدی شهر باشند؛ نقص در برنامه‌ریزی و اتخاذ استراتژی واحد برای مدیریت معنادان کارتن‌خواب همچون گذشته در ارگان‌های ذی‌ربط مبرهن و واضح است. به نظر می‌رسد استفاده از تجربه سایر کشورها و استفاده از نظرات کارشناسی بومی به‌دور از سیاسی‌کاری و زودنتیجه‌خواهی، چاره‌ساز وضعیت موجود خواهد بود.

معصومه اصغری؛ یادکردن از طبقه دوم بزرگراه صدر با عنوان پروژه‌ای لوکس، هزینه‌بر، نمایشی یا انتخاباتی آن هم یک سال مانده به دومین دوره‌ای که شهردار تهران برای انتخابات ریاست‌جمهوری برنامه‌ریزی می‌کرد (۹۲) این پروژه را در سیبل انتقادات حتی تا امروز گذاشت. اما گویا به‌جای درس‌گرفتن از این انتقادات، مخالفت‌ها و تلاش‌ها در شهرداری تهران برای فعال‌شدن یک کارگاه دیگر وجود دارد چراکه خبر حکایت از آن دارد که معاون عمرانی جوان شهردار تهران به‌دنبال فعال‌کردن تجهیزات گران دوطبقه‌کردن است. سیبل جدید برای این هزینه‌سازی‌ها، بزرگراه همیشه‌لبریز از ترافیک «شهید همت» است.

شهردار تهران اواخر سال گذشته، اعلام کرد که اجرای پروژه چندهرم‌پیلاردی احتمالی دوطبقه‌شدن همت بعید است و گفت: «مطالعات اولیه دوطبقه‌شدن بزرگراه همت حداقل ستاری تا شیخ فضل‌الله انجام شده و بر اساس همین مطالعات اجرای آن بعید است. اما گویا فارغ از آنچه که شهردار گفته، معاون او کار خودش را می‌کند. محسن سرخو، عضو کمیته حمل‌ونقل و عمران شورای شهر تهران، در این مورد به «شرق» گفت: «شورای شهر تهران، بررسی برنامه پنج‌ساله شهرداری تهران موضوع شروع پروژه‌های جدید از جمله دوطبقه‌شدن بزرگراه همت مطرح شد و همان زمان مورد مخالفت قرار گرفت اما اخیراً معاون شهردار موضوع اجرای این پروژه را پیش کشیده و اصرار دارند که این بزرگراه باید دوطبقه شود، درحالی‌که در برنامه پنج‌ساله قید نشده و قاعداً نباید در مورد آن صحبتی شود.

سرخو تصریح کرد: این پروژه در صورت اجرا تکرار اشتباه پرهزینه بزرگراه صدر خواهد بود و به‌هیچ‌عنوان توجیه اقتصادی ندارد. اگر هزینه و زمانی را که برای بزرگراه صدر در آن زمان اختصاص دادند برای خط ۶ و ۶ مترو اختصاص می‌دادند، حداقل بخش‌هایی از این دو خط طبق برنامه امروز به بهره‌برداری رسیده بود. ایجاد بزرگراه‌هایی همانند صدر تنها تقاضا برای سفر و استفاده از خودرو را بیشتر می‌کند.

سرخو می‌گوید معاون عمرانی که زمانی شهردار یک منطقه بوده، در جریان بسیاری از مسائل پروژه‌های شهری قرار ندارد و نمی‌تواند روی چنین پروژه‌هایی مثل دوطبقه‌کردن یک بزرگراه مهم یا خودرو را بیشتر می‌کند.

سرخو می‌گوید معاون عمرانی که زمانی شهردار یک منطقه بوده، در جریان بسیاری از مسائل پروژه‌های شهری قرار ندارد و نمی‌تواند روی چنین پروژه‌هایی مثل دوطبقه‌کردن یک بزرگراه مهم یا خودرو را بیشتر می‌کند.

شرق: «تاکنون دولت ایران هیچ‌گاه درخواست بازگشت آثار موجود در فرانسه را نداده است، در صورتی که طرف ایرانی درخواست نمایش آثار ایرانی موجود در موزه لوور را در ایران داشته باشد، این کار را انجام می‌دهیم»، «جان لوک مارتینس»، رئیس موزه لوور فرانسه که ظهر روز شنبه ۲۱ فروردین با هیات همراه هفت‌نفره‌اش از کاخ گلستان بازدید می‌کرد، این مطلب را در گفت‌وگو با خبرنگاران اعلام کرد.

«مارتینس» در پاسخ به پرسشی درباره تعداد آثار ایرانی موجود در کنجینه لوور اظهار کرد: تعداد ۵۵۰هزار اثر در کل کنجینه موزه لوور وجود دارد که هزاران اثر آن متعلق به ایران است. اما آمار دقیقی درحال‌حاضر از این آثار نداریم. به گفته وی، آثاری که درحال‌حاضر از ایران در فرانسه وجود دارد، نتیجه همکاری‌ها، کاوش‌ها و حفاری‌های قرن نوزدهم از سایت‌هایی تاریخی مانند «شوش» یا کاخ داریوش است که اکثر آثار ایرانی این موزه از آن محوطه به دست آمده‌اند.

رئیس موزه لوور اظهار کرد: براساس توافقی که در قرن ۱۹ بین ایران و فرانسه امضا شد، قرار شد تا برخی از آثار به‌دست‌آمده از کاوش‌های شوش در ایران بمانند و دولت فرانسه براساس حقی که گرفت، برخی از آثار را به کشور خود ببرد. وی همچنین تأکید کرد: تا جایی که می‌دانم، هیچ اثر قاچاقی‌ای از ایران در موزه لوور وجود ندارد.

«مارتینس» درباره نقش موزه لوور برای حفاظت از آثار تاریخی در زمان وقوع تهدیدات مخاطره‌آمیزی مانند حمله گروه‌های تندرو به مکان‌های تاریخی از جمله لوور با توجه به تجربه‌ای که مدتی پیش در این زمینه به‌وجود آمد، گفت: موزه‌ها ساخته شده‌اند تا آثار را از نابودی نجات دهند. موزه لوور و موزه ملی ایران نقش مهمی در این زمینه دارند. علاوه بر حفظ آثار، آموزش علیه نابودی در مقابل کسانی که قصد نابودکردن تاریخ را دارند نیز مسئله مهمی است که ما به آن توجه داریم.

او تأکید کرد: موزه لسور تمهیداتی برای احتمال بروز چنین اتفاقاتی اندیشیده است. با توجه به کاخ‌بودن موزه لوور، حملات تروریستی به در پاریس رخ داد، خوشبختانه بهتر از این موزه مراقبت کردند. همچنین موزه لوور، از نظارت ارتش فرانسه برخوردار است. وی همچنین با اشاره به نصب درهای حفاظتی و جست‌وجوی کامل بازدیدکنندگان و اندیشیدن تمهیدات امنیتی در سطوح بسیار بالا، افزود: امیدواریم بتوانیم از این آثار و کنجینه ارزشمند آن به‌خوبی محافظت کنیم.

«مارتینس» همچنین در پاسخ به سؤالی درباره آموزش زبان فارسی به کارکنان موزه لوور گفت: ما متأسفانه هیچ راهنمایی که به زبان فارسی مسلط باشد در موزه لوور نداریم و درحال‌حاضر راهنمای شنیداری برای بازدیدکنندگان فارسی‌زبان موزه بخش می‌کنیم، هرچه بازدیدکنندگان ایرانی بیشتر به موزه لوور بیایند، ما نیز می‌توانیم زبان فارسی را به راهنمایان خود آموزش دهیم به صورتی که امکانی کار پیدا کنند.

جامعه

شهرداری تهران به‌دنبال دوطبقه‌سازی بزرگراه‌هاست

تکرار صدر در همت

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک

ترافیک